

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr.

F 11:

Forespørgsel til justitsministeren [om Datatilsynets ressourcer og opgaver].

Af Line Barfod (EL) og Anne Baastrup (SF).

(Anmeldt 19/10 2004).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr.

F 12:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren [om arbejdsløshedstallet].

Af Line Barfod (EL) m.fl.

(Anmeldt 19/10 2004).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Forespørgsel nr. F 7:

Forespørgsel til ministeren for ligestilling:

»Hvilke uligheder mellem kønnene betragter ministeren som de alvorligste i 2004, og hvad vil ministeren foretage for at fjerne eller i hvert fald mindske kønsulighederne?«

Af Anne Grete Holmsgaard (SF), Mette Frederiksen (S), Naser Khader (RV) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL).

(Forespørgslen anmeldt 07/10 2004. Fremme af forespørgslen vedtaget 20/10 2004).

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse vil blive udsat til tirsdag den 26. oktober 2004.

Begrundelse

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Der er to årsager til, at vi har rejst denne forespørgselsdebat. Den ene er indlysende; vi har jo fået en ny ligestillingsminister, og det er vigtigt for os her i Folketinget og for offentligheden at vide, hvad det er for ligestillingsproblemer, vores nuværende ligestillingsminister ser og ser som de alvorligste, og hvad hun vil gøre ved dem.

Den anden årsag er, at vi, der har rejst forespørgslen, kan se, at vi har rigtig mange ligestillingsproblemer i det danske samfund. Lad mig blot nævne nogle få, men ikke alle.

Kl. 10.05

I 2004 står vi fortsat i den situation, at det næsten udelukkende er mødre, der tager barselorlov. Vi står i den situation, at kvinder kollektivt som køn straffes for, at de tager barselorloven og føder børnene. Det gør de på deres løn, og det gør de på deres pension.

Vi kan konstatere, at til trods for at vi har haft lovgivning om ligeløn i 30 år, har vi stadig væk ikke ligeløn i Danmark. Vi kan konstatere, at etniske kvinder er stærkt uintegrerede i det danske arbejdsmarked. Vi kan konstatere, at der fortsat er et meget stort antal af voldtægter, og det er jo kun de færreste af de faktisk begåede voldtægter, der overhovedet anmeldes. Vi kan konstatere, at når vi ser ud over virksomheder og bestyrelser, skal man se med lup efter kvinderne. Vi kan konstatere, at kvinder i forskning er om ikke en undtagelse så stadig væk stærkt underrepræsenteret osv.

For os er det helt afgørende, at en ligestillingsminister er en stærk minister. Ligestillingsministerens opgave er konsekvent at holde øje med alle kønsrelaterede uligheder i samfundet og være som en aktiv vagthund over for sine ministerkolleger. Det er det, institutionen er lavet for, og det er de forventninger, vi har til en ligestillingsminister.

Jeg vil sige til denne ligestillingsminister, sådan som vi har sagt det til den tidligere ligestillingsminister: Betragt ikke oppositionen som en fare, men som en hjælper, for det er et hårdt job at være ligestillingsminister. Det kræver både, at man forstår at have opbakning fra os, der mener det her alvorligt, og at man selv som person forstår at træde i den karakter, der er fuldstændig nødvendig, hvis tingene skal ændres og vi ikke om 10 år skal se, at vi stort set ikke nåede noget.